

den bedre end nu er istand til at oversee Folgerne heraf, maaskee ogsaa førend det har vilst sig, om der kan tilveiebringes en foranderlig Indtægt, som kunde veie op imod den foranderlige Udgifts Fluctuationer. Derimod finde vi ikke, at der kan være nogen grundet Indvending imod, at en saadan mindre Deel af den paatænkte Udgift til en almindelig Gageforbedring, som af os foreslaaet, ansættes til et foranderligt Beløb. En stor Mængde af de flettest lønneede Embeds- og Bestillingsmænd ville paa denne Maade kunne hjælpes, og Erfaring vil kunne vindes om, paa hvad Maade Systemet virker, og hvilke Fluctuationer Prissansættelserne ville blive underkastede.

De Regler, som vi ansee det for rettest at følge ved Indskrænkningen af det Antal Embedsmænd, hvis Løn for en Deel skulde ansættes til en foranderlig Størrelse, og af den Deel af Embedsmændenes Gage, som skulde gjøres foranderlig, have vi allerede ovenfor betegnet. Vi skulle nu fremsætte i det Enkelte de Forslag, hvormed vi antage, at der er Anledning til at gjøre Forsøget. Ved at gennemgaae Fortegnelsen over de Gageforbedringer, som Commissionen i sin Heelhed har troet at burde bringe i Forslag, vil man finde, at disse kunne henføres til 3 Classer:

a) Nye Normeringer af Gager for en stor Mængde Embeds- og Bestillingsmænd.

b) Midlertidig Hjælp og personlige Tillæg for saadanne Embeds- og Bestillingsmænd, hvis Gager man ikke har anseet det hensigtsmæssigt at normere, fordi en Omorganisation af den hele Forvaltningsgreen maa antages at forestaae, men ikke strax kan iværksættes.

c) Forøgelse af de Summer, som stilles til Disposition i enkelte Forretningsgrene, for deraf at afholde Lønningen til adskillige Betjente, hvis Gager ikke enkeltvis ere fastsatte.

a) Da vi samstemme med hele Commissionen i de Gageforbedringer, som den har foreslaaet, kunne vore Forslag ikke gaae ud paa nogen Besparelse for Statskassen. I Genhold til de sidste 10 Aars Priser antage vi, at de 100 foranderlige Rigsdaler omtrent maa sættes lige med 130 Rd. Naar vi altsaa afdrage 100 Rd. i den af hele Commissionen foreslaaede Gagesats, da vil dette opveies ved at af hele den nye Gage 300 Rd. og for Enkeltens Vedkommende 400 Rd. sættes som foranderlig Deel af Gagen; afdrage vi 60 Rd., maae 200 Rd. sættes som foranderlige, afdrage vi 150 Rd., maae 500 Rd. sættes som foranderlige v. s. v.

Da vort Forslag tillige gaaer ud paa, at kun en mindre Deel af Embedsmændenes Gager, end vi egentlig maae antage at stemme med Systemets Hensigt, sættes som foranderlig, kunne vi ikke tilraade, at man lader Embedsmændene blive staaende paa deres hidtilværende Gager, og kun hjælpe dem ved at forandre en Deel af disse til en foranderlig Størrelse. Navnlig maae de i senere Aar faa stærkt stiggende Priser paa Huusleien baade i Hovedstaden og Provindserne bestemt opfordre til i det Mindste at forhøje den faste Deel af Gagen for saadanne Embedsmænds Vedkommende, hvis Løn man normerer paa ny.

Ifølge den af os tilraadede Forsigtighed ved Systemets Anvendelse, og i Genhold til de tidligere fremsatte Regler for denne, ville vore Forslag til at ansætte visse Dele af nye normerede Embedsgager til en foranderlig Størrelse ikke medføre noget høit Anslag. Vi have tænkt os følgende Ansættelser som passende: